

Білоус Олександр Георгійович
студент гр. ФМСЗм-11, ННІНОТ, ЗУНУ, м. Тернопіль
Науковий керівник: д.е.н., доцент Маршалок Т. Я.

СУТНІСТЬ МИТНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

У літературі наукового та економічного спрямування адміністрування – це управління та менеджмент. Тобто все те, що пов'язано із процесом управління.

У словнику економічної термінології термін «адміністрування (від англ. «administration»)» – це управління, організація, виконання, здійснення, нагляд (контроль);

у широкому розумінні, це – організаційно-розпорядча діяльність керівників і органів управління, що здійснюється шляхом наказів і розпоряджень [1, с. 33].

З латинської мови термін адміністрування перекладається як можливість керувати через накази, де не враховується думка інших людей. В той час як у словниках сучасності «адміністрування» – це управління, керування, завідування; організаційно-розпорядча діяльність менеджерів й органів управління (аналог керівництва у дещо вужчому змісті)» [2, с. 15].

Тобто – це термін що асоціюється лише з управлінням через застосування наказів.

Адміністрування потрібно розглядати як інструмент влади держави, тоді як менеджмент – це процес управління поведінкою людьми.

Адміністрування полягає у здійсненні управлінських заходів керівниками органів управління, які забезпечуються в основному наказами, розпорядженнями [3, с. 15].

Найчастіше поняття «адміністрування» розглядають як управлінську діяльність без врахування якихось безумовних дій. Тоді як процес адміністрування є постійним процесом, коли має проявлятися стремління до нехтування формальними процесами.

В українській мові термін «управління» повністю є тотожним зі словом «адміністрування» [4, с. 235]. Тому, приходимо до висновку, що якщо «адміністрування» це «управління», то «митне адміністрування» – це не що інше як «управління у митній сфері».

Досліджуючи теоретичну сутність терміну «адміністрування» можна сказати, що це багатовекторне поняття, пов'язане із бюрократичним методом керування через призму використання наказів та настанов (розпоряджень), а також як діяльність керівників та органів управління щодо прийняття якихось рішень.

Якщо ми говоримо про мету податкового адміністрування, то її варто розглядати як процес погашення платниками податків своїх податкових зобов'язань шляхом впливу контролюючих органів на цей процес, через використання законодавчо встановлених механізмів і процедур [5]. Тому і

митне адміністрування, яке є частиною податкового адміністрування, адже мито і є податком, має таку ж мету. За Митним кодексом України до митних платежів віднесені:

- мито;
- акцизний податок;
- податок на додану вартість.

Ці платежі справляються в результаті ввезених, вивезення та транзиту на чи по території України товарів у тому числі підакцизних (продукції).

Загалом «адміністрування» – «це діяльність з керівництва дорученою ділянкою роботи через адміністративні методи управління» [5, с. 186]. Тоді як «адміністративні чи адміністративно-управлінські методи» – «це способи впливу на керований об'єкт з метою здійснення певної поведінки тих чи інших виконавців» [6, с. 70].

З огляду на це ми можемо говорити, що митне адміністрування в більш ширшому значенні – це особливий процес управління, комплекс адміністративних методів і засобів впливу на зовнішньо-економічну діяльність, що мають бути організовані так, щоб якісно реалізувати функції митного регулювання, контролю та забезпечення ефективного функціонування цієї сфери економіки. Тоді як сутність митного адміністрування полягає в тому, що воно полягає в організації системно організаційного та технологічного впливу органів у сфері митних відносин на зовнішньо-економічну діяльність за для здійснення ефективного контролю та регулювання. Така діяльність завжди пов'язана з певними обмеженнями щодо реалізації правил, регламентованих правом суб'єктів господарювання (юридичних та фізичних осіб) на можливість переміщувати товари і транспортні засоби через державний митний кордон України.

Список використаних джерел:

1. Бандурка О. М., Понікаров В. Д., Попова С. М. Податкове право. Навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2012. 312 с.
2. Райзберг Б. А., Лозовский Л. Ш., Стародубцева Е. Б. Современный экономический словарь. М.: ИНФРА-К, 2007. 495 с.
3. Економічна енциклопедія: в 3-х томах. Т. 1. / за ред. С. В. Мочерного. К.: Академія, 2000. 863 с.
4. Мельник П. В., Тарангул Л. Л., Варналій З. С. Податкова політика України: стан, проблеми та перспективи: монографія. К.: Знання, 2008. 675 с.
5. Іванов Ю. Б., Крисоватий А. І., Кізима А. Я., Карпова В. В. Податковий менеджмент: підруч. К.: Знання, 2008. 525 с.
6. Управление таможенным делом: Учебное пособие. / под общей ред. В. В. Макрусева и В. А. Черных. СПб.: Изд-во Троицкий мост, 2012. 448 с.